

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 306/2026-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **JUDr. Ivony Kohútovej, notárky**, Teslova 35/49, Bratislava, zastúpenej Weis & Partners s.r.o., Priemyselná 1/A, Bratislava, proti postupu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 32D/13/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. „*čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2*“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a na „*ochranu osobnosti*“ podľa čl. 19 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o proti nej podanom disciplinárnom návrhu prezidenta Notárskej komory Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“).

2. Navrhovateľ v decembri 2024 navrhol sťažovateľku disciplinárnym opatrením zbaviť notárskeho úradu za to, že v úradných hodinách 5. a 8. apríla 2024 mala byť na úrade zjavne opitá. NSS o návrhu sťažovateľku upovedomil. Pojednávanie nariadené na 15. máj 2025 bolo na žiadosť sťažovateľky pre jej práceneschopnosť zrušené. Prvé pojednávanie sa uskutočnilo 11. júna 2025 a bolo odročené na 8. október 2025, kedy sa uskutočnilo druhé pojednávanie. Ďalšie pojednávania sa konali 19. novembra 2025 a 21. januára 2026. Na piatom pojednávaní 10. februára 2026 NSS sťažovateľku spod návrhu oslobodil s tým, že spáchanie skutkov nebolo preukázané. Rozsudok bol sťažovateľke doručený 12. marca 2026. Proti tomu podal navrhovateľ v marci 2026 odvolanie, ku ktorému sa sťažovateľka vyjadrila v apríli 2026.

3. Sťažovateľka opisuje svoje podania z namietaného konania a zdôrazňuje nesprávnosť postupov navrhovateľa, šikanu z jeho strany a nedôvodnosť proti nej podaného návrhu. Ďalej namieta

jednotlivé úkony NSS v disciplinárnom konaní, ktorý podľa nej nesprávne a nad nevyhnutný rozsah vykonával dokazovanie, čo viedlo k predĺženiu konania. Vzhľadom na predmet konania zastáva názor, že došlo aj k porušeniu jej základného práva podľa čl. 19 ods. 1 ústavy.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

5. Tak je to aj v prípade sťažovateľky. NSS o proti sťažovateľke podanom návrhu konal priebežne a prvé pojednávanie nariadil do piatich mesiacov od podania návrhu. Ďalej priebežne vykonával dokazovanie na ďalších pojednávaniach, čo viedlo k tomu, že o návrhu bolo rozhodnuté po približne 14 mesiacoch od jeho podania. V tejto súvislosti nie je dôvod, aby bol zaujatý osobitný postoj k správnosti postupov NSS pri vykonávaní dôkazov. Z hľadiska porušenia sťažovateľkou uvedených ústavných práv je primárne rozhodná celková dĺžka trvania právnej neistoty sťažovateľky, ktorá sa týka dôvodnosti proti nej podaného návrhu. NSS o tomto návrhu rozhodol v ústavne udržateľnej dobe, čo aj pri prípadnej nesprávnosti jeho postupov pri vykonávaní dôkazov neodôvodňuje vyslovenie porušenia ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Možno súhlasiť s tým, že konanie sa týka citlivej otázky obvinení vznesených proti sťažovateľke, no doterajšia dĺžka konania nezasahuje do jej základného práva podľa čl. 19 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu